

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

בפני כב' השופט אחסאן כנעאן

תובעים 1. בית אבות עדנה בע"מ מס' ח.פ. 512314394
2.אופיר ורדי מס' ת.ז. 24965816

ע"י עוה"ד דרור נאור ואח'

נגד

נתבעים עמרם בר יעקב מס' ת.ז. 053661435

ע"י עוה"ד רון לוינטל ואח'

פסק דין

רקע כללי וטענות התובעים

1. לפני תביעה בעילה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק").

2. התובעת מס' 1 הינה חברה בע"מ המפעילה בית אבות ברחוב קק"ל 76 בקרית טבעון לאוכלוסיית הקשישים העצמאיים והתשושים (להלן: "בית האבות").

3. התובע מס' 2 הינו הבעלים של בית האבות ובעל השליטה בו (להלן: "התובע").

4. על פי הנטען בכתב התביעה בית האבות פועל במקום מזה כ- 40 שנה ומאכלס כ- 32 דיירים המתחלפים מדי פעם בפעם בהתאם לצרכיהם. חלק מהדיירים בבית האבות הינם תושבי קריית טבעון או בני משפחתם.

5. הנתבע הינו תושב קרית טבעון ומתגורר בסמיכות לבית האבות. על פי הנטען בכתב התביעה ביום 26.4.2007 הועלה לרשת האינטרנט אתר בשם "עצומה". ביום 30.11.2009 פרסם הנתבע על פי הנטען עצומה אשר נמצאת במרכז ההתדיינות שלפני. אין מחלוקת כיום כי הנתבע הוא שניסח ביחד עם אחרים את אותה עצומה והוא פרסם אותה באתר האינטרנט.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

6. התובעים מלינים בתביעתם על הנכלל באותה עצומה שם נאמר כדלקמן:

"בית האבות כבר במתכונתו הנוכחית, מהווה מטרד רעש גדול, מטרד תחבורתי משמעותי ומטרד תברואתי לא נעים. בכך הוא משפיע רבות על חיי תושבי הסביבה..."

"בית האבות, שמאכלס בעיקר אנשים שכלל אינם מורשים או אינם יכולים לצאת מפתחו."

"...מנצל בצורה צינית ומכפירה את החוק ובמקום להשתלב הוא משנה ומכתיב אופי אחר לסביבתו."

"רעשי גניחות צעקות, שיעול כבד וכד' שבוקעים מבית האבות לאורך כל שעות היממה."

7. עוד נטען כי ביום 2.12.2009 פנה התובע למנהל אתר עצומה וביקש כי תוכני העצומה יוסרו מהאתר. ביום 2.12.2009 נענה התובע כי בוצעו שינויים בעצומה. התובעים טוענים כי העוצמה נותרה כפי שהיא למעט הסרת המשפט "בית האבות, שמאכלס בעיקר אנשים שכלל אינם מורשים או אינם יכולים לצאת מפתחו."

8. התובעים טוענים כי בעקבות פרסום העצומה הופעל על ידי תושבי קרית טבעון לחץ רב על הועדה לתכנון ובניה על מנת שתדחה בקשה שהגיש בית האבות להרחבתו. בעקבות כך נדחתה הבקשה. ערר לוועדה מחוזית לתכנון ובניה אף הוא נדחה. בית האבות הגיש עתירה מנהלית לבית משפט המחוזי בחיפה אשר נידונה במסגרת ע"מ 10-07-35254.

9. התובעים עותרים לבית המשפט לפסוק בשל הפרסום השיקרי פיצויים ללא הוכחת נזק בהתאם לחוק.

טענות הנתבע

10. בכתב ההגנה העלה הנתבע שורה של טענות וזאת כדלקמן:

10.1 מדובר בתביעה קנטרנית, מוגזמת ומופרכת אשר נולדה להלך אימים על הנתבע ולהענישו על כך שהעז לשמש כחלק מחותמי העצומה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

1 10.2 בהיות בית האבות תאגיד הוא אינו זכאי על פי החוק לפיצוי סטטוטורי. לעומת זאת התובע
2 אינו מוזכר כלל בפרסום ומשכך לא קמה לו כל עילת תביעה כנגד הנתבע.

3
4 10.3 העצומה פורסמה באתר "עצומה" המהווה פלטפורמה לגיוס ולרתימת אנשים לחתימה על
5 עצומות. זו מטרת האתר וסיבת קיומו. על כן מפתיע שהתובעים לא בחרו לתבוע את האתר.

6
7 10.4 הפרסומים הנטענים בכתב התביעה אינם פרסומים דיבתיים ואינם מהווים לשון הרע.

8
9 10.5 הפרסומים חוסים תחת ההגנה של הבעת דעה וכן הגנות נוספות הקבועות בסעיפים 15 (2) ,
10 15 (3) , 15 (4) ו- 15 (8) לחוק.

11
12 10.6 המדובר במעשה של מה בכך החוסה תחת הגנת סעיף 4 לפקדות הנזיקין.

13
14 10.7 התובעים לא פנו אל הנתבע בדרישה לתקן או להתנצל על הפרסום, התביעה הוגשה לאחר
15 כשנה ממועד הפרסום ומטרתה להתנקם בנתבע על כך שהתובעים הפסידו בהליך התכנוני.

16
17 10.8 מבית האבות נשמעות גניחות ושיעולים במהלך היום אך אין המדובר בגניחות מיניות או
18 כתוצאה מהתעללות וכל רמיזה כזו הינה פרי דמיון של התובעים.

19
20 10.9 בפרסום לא נאמר כי מדובר בבית כלא אלא כל שנאמר הוא כי סמיכותו למקום מגורים
21 מהווה מטרד ולכן אין מקום להרחיבו ועל כן מדובר בהתנגדות לגיטימית של בעל עניין
22 שהוועדה לתכנון ובניה אף דורשת את התייחסותם.

23
24 **דיון הכרעה**

25
26 **האם הפרסום מהווה לשון הרע**

27
28 11. הגדרת "לשון הרע" בסעיף 1 לחוק מורכב מארבע חלופות :

29 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול–

30 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

31 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

32 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או

33 במקצועו;

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

1 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
2 מוגבלותו";

3
4
5 12. בהתייחסו לחלופות הנ"ל קבע בית משפט העליון בע"א 1104/00 אפל נ. חסון, פ"ד נו(2) 607,
6 616 (להלן: "עניין אפלי") נפסק:

7
8 "הגדרה בסעיף 1 הנ"ל מורכבת אפוא מארבע חלופות: החלופה הראשונה היא מעין חלופת־סל
9 רחבת היקף. יש בה כדי לתאר את מהותה של לשון הרע כפרסום העלול לפגוע בשמו הטוב של
10 אדם בעיני אחרים ולפגום בהערכתו בעיני הבריות... שלוש החלופות הנותרות מהוות מקרים
11 קונקרטיים יותר של לשון הרע. בכל ארבע החלופות אין הכרח להוכיח קיומו של נזק, ועל כן
12 מצביע הביטוי "עלול". "ודוק, ההגדרה בסעיף 1 לחוק אינה מתנה קיומה של לשון הרע באי־
13 אמיתות הפרסום. לפיכך עשוי פרסום להיות אמת, ובכל זאת להיחשב לשון הרע) אם כי לא
14 תוטל בגינו אחריות, אם תוכח אחת מן ההגנות הקבועות בחוק."

15
16 13. בסעיף 3 לחוק נקבע כי, אין הבדל אם לשון הרע הובעה במישרין או אם היא משתמעת
17 מהפרסום. נפסק כבר כי, גם פרסום שיש בו רמיזה למעשים לא כשרים יש בו משום לשון הרע.
18 בעניין אפל נאמר:

19 "ככלל, על־מנת לקבוע אם יש בפרסום לשון הרע, יפרש בית־המשפט את הפרסום על־פי המובן
20 הטבעי והרגיל של מילותיו. עם זאת לעתים לשון הרע שבפרסום אינה נובעת מן המשמעות
21 הפשוטה של מילותיו, אלא דווקא מן הנרמז או המשתמע" מבין השורות "של הפרסום לפי
22 הבנת האדם הסביר".

23
24
25 14. בעניין אפל נקבע כי יש לקבוע האם הפרסום מהווה לשון הרע רק מעיון בפרסום עצמו כאשר
26 המבחן הוא אובייקטיבי. וכך נקבע:

27
28 "במקרה שלפנינו אין חולק כי הכתבה הטלוויזיונית שאליה מתייחסת תביעת המערער
29 מהווה "פרסום" (כמשמעותו בסעיף 2) א (לחוק, וכי הכתבה הטלוויזיונית יועדה לאדם זולת
30 המערער ואף הגיעה לאדם אחר זולתו) (סעיף 2) ב (1) (לחוק). (המחלוקת בין הצדדים נסבה על
31 משמעותו של הפרסום – האם טמונה בו לשון הרע כנגד המערער על־פי סעיף 1 לחוק אם
32 לאו. שאלה זו היא במהותה פרשנית. פרשנות הפרסום תיעשה על־ידי בית־המשפט תוך עיון
33 בפרסום עצמו בלא להיזקק בדרך־כלל לעדויות ולראיות בשאלת משמעות הפרסום. כבר נקבע
34 בפסיקתנו כי המבחן בעניין זה הוא אובייקטיבי: מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה
35 מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין
36 חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום על־ידי הטוען לפגיעה בו."

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

- 1
- 2 15. בבואי ליישם את העקרונות הנ"ל על המקרה הניצב לפני אני מוצא כי חלק מהאמרות שנכללו
- 3 בעצומה מהווים לשון הרע כפי שאעמוד להלן.
- 4
- 5 16. העצומה מתארת את בית האבות כמטרד סביבתי הן בפן התחבורתי והן בפן התברואתי. בנוסף
- 6 טוענת העצומה כי בית האבות מהווה מטרד רעש. מטרת כותבי העצומה היא הבעת התנגדות
- 7 להרחבת בית האבות כפי שעולה מכותרת העצומה. הנני סבור כי הדבקת תווית לעסק כלשהו
- 8 כמקור מטרד, כל זאת במטרה למנוע הרחבתו עלולה לפגוע במשלח ידו. אולם לא כל הדברת
- 9 תווית מהווה לשון הרע. לדעתי אמרה שבית האבות מהווה מטרד תחבורתי או מטרד רעש אינה
- 10 משפילה את התובעת או פוגעת בפרנסתה. הקורא הסביר לא מחווה דעה שלילית על בית האבות
- 11 למקרא דברים אלו. לא כך הדברים בכל הקשור לאמרה כי בית האבות מהווה מטרד תברואתי.
- 12 הקורא הסביר אשר קורא את אותו פרסום יקבל דעה שלילית על אותו בית אבות וכתוצאה מכך
- 13 עלול להיווצר מצב בו אוכלוסיית הקשישים, למקרא אותה עצומה, ידירו את רגליהם מאותו בית
- 14 אבות ויפנו למקום אחר ובכך תפגע פרנסת בית האבות.
- 15
- 16 17. בע"פ 279/63 בלאן נ. נובוגורדצקי, פ"ד יח(2) 427 נפסק בעמ' 432 :
- 17
- 18 **"הלכת המשפט המקובל היא מימים ימימה, שפרסום המייחס לאדם התנהגות לא-הוגנת**
- 19 **במקצועו או במלאכתו – הוצאת שם רע הוא....האומר פלוני סוחר דגים דרכו למכור דגים**
- 20 **שהרקיבו, או אלמוני האופה דרכו למכור לחם מעובש, מוציא עליהם שם רע...והוא הדין במי**
- 21 **שאומר על חלבן שהוא 'מוכר חלב מהול' או ש'מחלתו היא כה מלוכלכת שהמפקח יסגור אותה**
- 22 **בקרוב'..."**
- 23
- 24 18. בדומה יחוס לבית האבות תכונה של מפגע תברואתי מהווה הוצאת שם רע. הקונטוציה של
- 25 מפגעים תברואתיים מעלה את החשיבה כי מדובר במקום מסוכן בריאותית, הן לשוהים בבית
- 26 האבות והן לסובבים אותו ולכן קביעה זו יכולה לפגוע כלכלית ועסקית בבית אבות.
- 27
- 28 19. גם האמרה כי בית האבות מאכלס בעיקר אנשים שאינם "מורשים" או אינם "יכולים" לצאת
- 29 מפתחו עלולה להתפרש בחלקה הראשון, כלשון הרע. לגבי החלק המתייחס לשוהים שאינם
- 30 יכולים לצאת מבית האבות להבדיל מאלה שאינם מורשים לצאת, אין המדובר בלשון הרע.
- 31 מאידך, אדם מן היישוב עלול לפרש אמרה, לפיה השוהים בבית האבות אינם מורשים לצאת,
- 32 כמרמזת לכך שבית האבות אינו מתיר לשוהים בו לצאת. מי שקורא את העצומה לא יכול לדעת
- 33 מדוע אותם שוהים אינם מורשים לצאת ואינו יכול להבין כי מדובר באנשים שאינם מורשים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

- 1 לצאת מסיבות בריאותיות. כמו כן, מי שקורא את העצומה אינו יכול להבין מתוך עיקר השוהים
2 כמה אינם מורשים לצאת וכמה אינם יכולים לצאת. מסיבה זו מי שקורא את העצומה עלול
3 להבין שבית האבות אינו מרשה לעיקר השוהים בו לצאת מפתחו. הקורא האובייקטיבי יכול
4 לסבור או להעלות את המחשבה, אחת מני רבות כי, איסור היציאה נובע מהתעללות בשוהים
5 למרות שמילה זו לא נזכרה במפורש. בשים לב לכך, אני קובע כי האמרה לפיה קיימים בבית
6 האבות שוהים שאינם מורשים לצאת מהווה לשון הרע.
7
8 20. באשר לטענה כי נשמעים מבית האבות רעשים לרבות גניחות וצעקות לדעתי לא ניתן לומר כי
9 מדובר בלשון הרע. אמרה כזו, יכולה להתפרש על רקע העובדה כי האוכלוסיה השוהה בבית
10 האבות הינה אוכלוסיה קשישה שמטבע הדברים סובלת מבעיות בריאותיות כאלה ואחרות. לכן
11 הקורא הסביר יכול להבין בהקשר זה כי הצעקות והגניחות הינן על רקע בריאותי שכן באותו
12 הקשר אף צוין כי נשמעים קולות של שיעול כבד. לכן לא ניתן לומר כי מדובר בפרסום שמהווה
13 לשון הרע.
14
15 21. סוף דבר אני מוצא כי הפרסום כולל בחלקו לשון הרע כפי שפירטתי לעיל.
16
17 **שאלת היריבות**
18
19 22. השאלה הבאה אשר יש בדעתי לעסוק בה היא למי מהתובעים זכות התביעה. כזכור תבעו
20 התאגיד אשר מנהל את בית האבות ומנהל בית האבות.
21
22 23. מקריאת הפרסום הרלוונטי עולה כי לא מיוחסת למנהל בית האבות כל טענה במישור האישי.
23 כל הטענות מופנות לפעילות בית האבות שכאמור מאוגד באמצעות חברה.
24
25 24. לא נטען וגם לא הוכח כי מי שקורא את הפרסום יכול להשליך את הטענות מבית האבות למנהלו
26 באופן אישי. גם שם התאגיד כשלעצמו "בית אבות עדנה" אינו מרמז על קשר עם התובע.
27
28 25. יתרה מכך, התובע בעדותו הודה כי אינו מעורב בניהול השוטף של בית האבות אלא מגיע מספר
29 פעמים בחודש וניהולו הוא ניהול על ולא פרטני (עמ' 5 ש' 1-7). התובע נחקר ועומת עם טענות
30 לפיהן בחיפוש באינטרנט של שם התובעים לחוד וביחד לא מופיע כל קשר ביניהם. התובע לא
31 טרח להכחיש עובדות אלו ואף באחת מתשובותיו השיב "למה שאני אהיה מוזכר?" (ראה חקירת
32 התובע עמ' 6 לפרוטוקול). גם באתר האינטרנט של בית האבות אין כלל אזכור של התובע. התובע

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

1 לא הביא לעדות ולו עד אחד או בדל של ראייה לטענתו לפיה כאשר מדברים על בית האבות
2 "עדנה" מקשרים זאת אליו. טענות אלו נטענו בעלמא.

3
4 26. לכן אני קובע כי אין כל יריבות בין התובע לנתבע והיריבות היא אל מול התובעת בלבד.

5
6 תאגיד כבעל דין כתביעה ללשון הרע

7
8 27. התובעת דורשת לפצות אותה בהתאם לפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק.

9
10 28. דא עקא, סעיף 7 לחוק מחיל את סעיף 6 לפקודת הנזיקים האזרחיים 1944 שהוא כיום סעיף 10
11 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. סעיף 6 לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944 קובע:

12
13 **"גוף מאוגד לא יקבל פיצויים כלשהם על כל נזקים אזרחיים אלא אם נגרם לו נזק על ידיהם."**

14
15 29. למקרא סעיף זה עולה כי ניתן לחייב בגין לשון הרע כלפי תאגיד רק מקום בו התאגיד סבל נזק.
16 נזק בהתאם להוראות סעיף 1 לפקודת הנזיקין מוגדר בין היתר כאובדן "שם טוב".

17
18 30. קיימת פסיקה סותרת בשאלה האם תאגיד שלא הוכיח כי סבל נזק יכול לתבוע פיצויים ללא
19 הוכחת נזק, בהתאם לסעיף 7א לחוק איסור לשון הרע. לסקירה מקיפה של הפסיקה הרלוונטית
20 התייחס בית המשפט בת.א. (חיפה) 32559-11-09 **קבוצת בראל נכסים בע"מ נ. גפן 79 בע"מ**
21 [פורסם בנבו] כאשר בסופו של דבר נקבע שם כי ניתן לפסוק פיצויים לתאגיד ללא הוכחת נזק.

22
23 31. לאחרונה ניתן פסק דין בבית משפט המחוזי ירושלים במסגרת ע"א (ירושלים) 51686-01-12
24 **שמעון יורם נ. י.ד. ברזני נכסים ובניין בע"מ** [פורסם בנבו] בו אישר בית משפט מחוזי פסיקת
25 בית משפט שלום לפיה נפסק פיצוי לתאגיד ללא הוכחת נזק.

26
27 32. בבואי להכריע איזה מן הגישות היא הגישה הנכונה הנני סבור כי סעיף 7 א לחוק חל גם על
28 תאגיד וניתן לזכותו בפיצויים ללא הוכחת נזק. ראשית, מן הבחינה הלשונית קובע אותו סעיף כי
29 יש לפסוק ל- "נפגע" פיצויים ללא הוכחת נזק. המחוקק לא הגדיר משמעות המונח "נפגע" כאשר
30 לדוגמה בסעיף 7 לחוק קבע כי ביצוע העוולה מקנה זכות פיצויים לאדם (הכולל בחובו תאגיד)
31 לקבל פיצויים. המונח "נפגע" יכול לכסות את כל קשת הנפגעים האפשרית בין אם מדובר באדם
32 בשר ודם ובין אם מדובר בתאגיד.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

1 33. שנית, תכלית סעיף 7א לחוק מתמצה לדעתי בשניים: תכלית הרתעתית על מנת להרתיע מעוולים
2 שלא לעוול בלשון הרע ותכלית ראייתי במובן זה שברוב המקרים לא קל להוכיח פגיעה בשם
3 הטוב. לכן פרשנות לפיה "נפגע" כולל בחוב אף תאגיד מגשימה את תכלית החוק.

4
5 34. בשים לב לכך, אני קובע כי סעיף 7 א לחוק חל על תאגיד.

הגנת אמת בפרסום

6
7
8
9 35. הנתבע טוען כי חלה עליו הגנת אמת בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק.

10
11 36. תחילה יש לקבוע לצורך הגנה זו האם ההאשמות שכלל הנתבע באותו פרסום והמתייחסות
12 לאמרות שקבעתי כי מהוות לשון הרע, תואמות את המציאות העובדתית.

13
14 37. באשר למפגע התברואתי כל שנטען על ידי התובע ועדיו כי קיימים פחים ליד בית האבות שאחד
15 מהם שבור כאשר לפעמים האשפה הנערמת שם גולשת מהפח זאת בנוסף על הריחות הרעים
16 העולים מפחי האשפה. אולם לא הובאה חוות דעת אשר תוכיח כי מדובר במפגע תברואתי. יתרה
17 מכך, הקורא את הפרסום מתרשם כי מדובר במפגע חמור שכן הטענה נועדה לשרת את המטרה
18 של ההתנגדות להרחבת בית האבות. לכן כחומרת הטענה על הנתבע היה להביא ראיות כבדות
19 משקל להוכחת טענתו. הנתבע במקרה זה טען לענין מינורי שאינו מצדיק את הטענה כי בית
20 האבות מהווה מפגע תברואתי.

21
22 38. כך גם באשר לטענה כי בבית האבות קיימים אנשים שאינם מורשים לצאת ממנו. הנתבע הצליח
23 לתעד בצילומים מקרה אחד בו אחד הקשישים צועק ברחוב והצוות מונע ממנו לצאת. בחקירת
24 התובע הוא אישר את המקרה אך טען כי מדובר בקשיש שהובא לבית האבות לתקופת התנסות
25 ועם כניסתו לבית האבות היה בסערת רגשות ולכן יצא לרחוב והחל לצעוק לעוברים ושבים ועל
26 רקע זה ניסו אנשי הצוות להחזירו לבית האבות. אכן אין המדובר בקשישים אשר ניסו
27 לתומם באופן רגוע לצאת מבית האבות ואנשי הצוות מנעו זאת מהם. מדובר בסיטואציה מאוד
28 מיוחדת. יתרה מכך, התובע בעדותו מסר כי בית האבות אינו מחזיק קשישים אשר אינם
29 עצמאיים לחלוטין או שעלולים לסכן את עצמם ועל רקע זה אינם מורשים לצאת.

30
31 39. גם עדת ההגנה גב' דורית מנס – שטרן, שניהלה בעבר את בית האבות, מאשרת בעדותה כי
32 מדובר בבית אבות לקשישים עצמאיים ותשושים (עמ' 24 ש' 21). עדה זו אף מאשרת כי רק
33 במקרים של קשישים שמצבם התדרדר בבית האבות וסבלו מדימנציה לא הורשו לצאת מטעמים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

- 1 מובנים (עמ' 25 ש' 3-7). עדה זו אף אישרה כי בית האבות לא החזיק קשישים תשושי נפש
2 להבדיל מקשישים תשושים (עמ' 26). במקרה כזה דאגה אותה עדה להעברתם לבית אבות אחר
3 ומתאים למצבם (עמ' 27 ש' 1 – 3).
4
5 40. עדה זו אף אישרה בחקירתה הנגדית כי גם אותם קשישים שמצבם התדרדר למצב של תשושי
6 נפש לא הטילה עליהם מגבלות כגון איסור לצאת מחדרם או מיטתם. יחד עם זאת לגבי אותם
7 אנשים נאסר לצאת מהבניין או מתחומי בית האבות בשל מצבם (עמ' 28). המניעה לא הייתה
8 מניעה פיזית דהיינו הצוות לא מנע מהם בכח אלא השגיח עליהם ובאמצעות דיבורים בטוב לב
9 שכנעם שלא לצאת מהמקום (עמ' 28 ש' 20 – 23). אולם עדה זו מסרה עוד כי במהלך ניהולה היו
10 מקרים בודדים של תשושי נפש. לגבי יתר הקשישים לא היה כל איסור או מניעה כי אלו יסתובבו
11 בחופשיות בתחומי בית האבות או מחוצה לו בהתאם ליכולתם (עמ' 28 ש' 11 – 16).
12
13 41. משכתב הנתבע באופן גורף כמעט כי, קיימים קשישים שאינם מורשים לצאת ובשים לב לעדות
14 מנהלת בית האבות שהובאה כעדה מטעמו אני סבור כי הנתבע אינו זכאי להגנת אמת בפרסום
15 לגבי נושא זה. כאמור קריאת הפרסום יוצרת את הרושם כי עיקר הקשישים אינם מורשים
16 לצאת זאת מאחר והנתבע מצא לנכון להוסיף את המילה "עיקר" מבלי לבצע הפרדה בין אלה
17 שאינם מורשים לצאת לבין אלה שאינם מסוגלים לצאת. כמו כן, קורא הפרסום יכול לסבור כי
18 אלו שאינם מורשים מונעים מהם בכח הזרוע לצאת כאשר הדבר לא תאם את המציאות כפי
19 שהעידה העדה מטעמו.
20
21 42. בשים לב לכל האמור לעיל אני סבור כי הנתבע לא נהנה מהגנת אמת בפרסום.
22
23 **הגנת עניין כשר**
24
25 43. סעיף 15 (3) לחוק מעניק הגנה במקרה בו הפרסום נעשה בתום לב "לשם הגנה על עניין אישי כשר
26 של... הנתבע, של אדם אליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר".
27
28 44. מטרת הפרסום הייתה להתנגד להרחבת בית האבות. במקביל לפרסום זה הגיש הנתבע ועוד
29 תושבים נוספים ברחוב התנגדות למוסדות התכנון.
30
31 45. הפרסום לדעתי בא להגן על עניין אישי כשר של הנתבע והוא להגן על נכסיו קרי ביתו מפגיעה
32 כתוצאה מהרחבת בית האבות. ברור כי הרחבת בית האבות תגרום לירידת ערך ביתו של התובע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

- 1 אני מקבל בנוסף, כטענת הנתבע כי, במקום קיים ריבוי תחבורה כאשר משאיות המספקים
2 סחורה לבית האבות מגיעות בשעות לא שגרתיות תוך יצירת רעשים בלתי סבירים ועל כן
3 הפרסום נועד כולו והגן על אינטרס כשר של הנתבע ויתר המפרסמים שנטלו חלק בפרסום.
4
- 5 46. תנאי נוסף לצורך מתן ההגנה הוא שהפרסום לא יעבור את השיעור המספיק מבחינה הגיונית
6 (ראה: ע"פ 24/50 גורלי נ. היועץ המשפטי, פ"ד ה' 1145, 1162, להלן: "עניין גורלי"). המבחן
7 הוא שההגנה תקום רק מקום שלשון הרע שפורסמה לרבנטית להגנת העניין האישי הכשר. אני
8 מוצא כי הנתבע מקיים גם אחר תנאי זה. כ ל הטיעונים שהעלה הנתבע בעצומה הגם שאינם
9 נכונים במלואם נועדו לעניין עצמו קרי מניע הרחבת בית האבות. הטיעון שהמקום מפגע
10 תברואתי רלוונטי. כך גם הטיעון שהקשישים אינם מורשים לצאת כסותר את מטרת בית האבות
11 שאוכלוסיית הקשישים יהיו מעורים בסביבתם כפי שטען הנתבע בתצהירו ובעצומה עצמה.
12
- 13 47. פרסום המגן על עניין אישי של המפרסם עשוי לזכות בהגנה גם אם הופנה לציבור הרחב כאשר
14 ההגנה על העניין האישי חייבה תפוצה רחבה (עניין גורלי עמ' 1165 – 1166).
15
- 16 48. במקרה זה כאשר ההתנגדות מופנית במקביל למוסדות התכנון והעניין עצמו נוגע לנתבע ולעוד
17 תושבים אחרים בטבעון הפרסום חייב תפוצה רחבה כדוגמה זו שביצע הנתבע. הראיה, התובעים
18 בעצמם טוענים בכתב התביעה כי הפרסום יצר לחץ על מוסדות התכנון לדחות את בקשת בית
19 האבות להרחבתו.
20
- 21 49. התנאי האחרון מחייב כי הפרסום יהיה בתום לב. במקרה זה לא שוכנעתי כי הנתבע היה חסר
22 תום לב. הנתבע האמין בתמים על סמך ממצאים שהוא עצמו אסף כי הדברים שהוא כותב הם
23 אמיתיים. הנתבע על סמך האירוע עם הקשיש סבר כי הקשישים אינם מורשים לצאת את בית
24 האבות. הנתבע סבר בתום לב כי בית האבות מייצר מפגעי תברואה על סמך מצב הפחים. לעניות
25 דעתי הנתבע עשה מאמצים סבירים על מנת לוודא שהדברים שפרסם נכונים, גם אם בדיעבד
26 התברר שאינם כאלה ועל כן הוא עומד בתנאי הפסיקה ששמה את הדגש על עניין זה (ע"א 211/82
27 **ננס נ. פלורו**, פ"ד מ(1) 210, 216 – 217).
28
- 29 50. במקרה זה הפרסום נעשה באתר עצומה, אתר המיועד לפרסום עצומות מחאה ועל כן הפורום בו
30 נעשה הפרסום יכול להעיד על תום ליבו של הנתבע.
31
- 32 51. בשים לב לאמור לעיל, אני קובע כי הנתבע נהנה מהגנת "עניין כשר" ולכן דין התביעה כנגדו
33 להידחות מטעם זה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-11-21101 ורדי ואח' נ' בר יעקב

1

2 52. למעלה מהצורך אני קובע כי הנתבע איננו נהנה מיתר הגנות החוק. הנתבע אינו נהנה מהגנת
3 הבעת דעה שכן על מנת שיחסה תחת הגנה זו עליו להפריד בפרסום בין עובדות לבין דעתו (ראה:
4 ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ. חברת החשמל בע"מ, פ"ד לא(2) 281). הנתבע לא הביא
5 בפרסום את העובדות שפירט אותם לפני כגון המקרה עם הקשיש או פחי האשפה אלא קבע
6 במילה אחד כי קיים מפגע תברואתי או כי הקשישים אינם מורשים לצאת.

7

8 53. בנוסף הגנת סעיף 15 (8) לחוק אינה חלה שם כתנאי לתחולת הסעיף הוא הגשת תלונה לאדם
9 הממונה על הנפגע. אתר "עצומה אינו ממונה על התובעים ועל כן מדובר בטענת סרק.

10

11 התוצאה

12

13 54. בשים לב לאמור לעיל אני דוחה את התביעה.

14

15 55. מאחר וקבעתי כי הפרסום שנעשה מהווה בחלקו לשון הרע והוא אינו נהנה מהגנת אמת בפרסום
16 אינני מוצא בנסיבות העניין לחייב בהוצאות משפט.

17

18 **המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לבאי כח הצדדים.**

19

20

21

22 ניתן היום, ה' אייר תשע"ג, 15 אפריל 2013, בהעדר הצדדים.

23

אחסאן כנעאן, שופט

24

25

26

27

28

29

30